

[Finansministeren.]

Underskud paa de 11 Mill. Kr. i 1928—29, gør det Indtryk paa det ærede Medlem? Nej, aldeles ikke. Med en flot Haandbe- vægelse gaar det ærede Medlem forbi: Hvad er det at snakke om, disse 11 Mill. Kr.? — Smaapenge. Man sad og næsten ventede paa Fortsættelsen: de Herrer skulde bare vide, hvad det kunde være blevet til, hvis jeg rigtig havde villet. Det ærede Medlem er Grandseigneur, og det har sin Charme, men det forandrer jo desværre ikke de virkelige Forhold, og de virkelige Forhold er, at Finansaaret 1928—29, saaledes som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtrykte det, er et Forbrugs- aar, et stærkt Forbrugsaar, de 11 Mill. Kr., som Underskuddet andrager, er brugt, og at Aaret 1928—29 ogsaa har været et Laaneaar, et kraftigt Laaneaar, Statsgælden er forøget med 200 Mill. Kr. Det er jo desværre Kendsgerninger, som ikke forsvinder, selv om man i en Debat ikke tager dem synderlig højtideligt, og det er de Kendsgerninger, der staar tilbage fra det sidste Regnskabsaars finansielle Resultat, det kommer man ikke udenom.

Jeg nævnte før, at jeg skulde komme tilbage til de berømte 60 Mill. Kr., idet disse 60 Mill. Kr. ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Men det ærede Medlem er noget forsigtigere med at fortælle om Anvendelsen af disse Mil- lioner. Medens det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fortalte, at disse 60 Mill. Kr. var gaaet til Lettelser for Erhvervene gennem Skattelettelser og Takstlettelser, ser det ærede Medlem Hr. N. Neergaard betydelig mere realistisk paa Tingene, og det skal han kun have Ære af. Det ærede Medlem siger, at der er gaaet 30 Mill. Kr. til Lettelser af Takster og Skatter, idet han siger, at de 40 Mill. Kr. er gaaet til Lettelser af Takster og Skatter og til Dæk- ning af Landmandsbanklaanets Renter. Dette andrager 10 Mill. Kr., og det vil altsaa sige, at der efter det ærede Medlems Udtalelser bliver 30 Mill. Kr., som skal være gaaet til Lettelser af Skatter og Takster. Ja, det er muligt, det ærede Medlem har Ret, jeg kan nu ikke finde mere end 25 Millioner, men det er jo ikke værd at strides om 5 Mill. Kr. i et saa smukt Øjemed. Jeg gaar ud fra, at der er foretaget en Takstnedsættelse for Statsbanerne, som an- drager 15 Mill. Kr., og jeg ved, at Formue- nedsættelsen og Nedsættelsen af Aktiesel- skabsskatten andrager 10 Mill. Kr. Jeg kan ikke i Øjeblikket finde mere. (N. Neer- gaard: Post- og Telegrafvæsenet). Ja, det

er muligt, at detskal med, jeg har for Resten Indtrykket af, at det var i alt Fald fore- slaet af det tidligere socialdemokratiske Ministerium, saa det kan vist ikke alene skyldes Ministeriet Madsen-Mygdals Initia- tiv. Men lad os ikke strides om disse Millio- ner, om det skal være 25 eller 30. Det fore- kommer mig i øvrigt ogsaa, at det ærede Medlem i den Tale, han holdt i Roskilde, nogle Dage før han talte her i Tinget, nævnte Tallet 55 Millioner; jeg antager, at det er det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der har pacet ham op til at bruge Tallet 60 her, og saa kan det maaske blive vanske- ligere at faa det til at passe. Der er altsaa brugt en 25—30 Millioner til Lettelser af Takster og Skatter, men ikke 60 Mill. Kr., saaledes som det ærede Medlem Hr. Madsen- Mygdal fortalte. Det har vi det ærede Med- lem Hr. N. Neergaards Ord for, og i dette Tilfælde tror jeg ogsaa, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil give mig Ret i, at man skal have større Tillid til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard end til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. De 20 Mill. Kr., som der kommer yderligere, hvis der er 40 Mill. Kr. paa den første Konto, er, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, brugt til Imødegaelse af Deflationen, til Dækning af de Udgifter, som Deflationen medførte, og det vil jo altsaa sige ved almindelige Nedsættelser paa Budgettet. Ja, jeg skal paa ingen Maade underkende, at den Regering, der nu er gaaet af, har foretaget Nedsættelser paa Budgettet — det ved vi jo —, men det synes, som om denne Regering aldrig nogen Sinde har opdaget, at den tidligere socialdemokratiske Regering ogsaa foretog Nedsættelser, og det forekom- mer mig dog, at man maa se paa begge Dele, naar man vil danne sig et virkeligt Billede af, hvad der er sket. Statsregnska- bet for 1925—26 havde en Udgift paa 382 Mill. Kr., og det Budget, som blev fore- lagt i Efteraaret 1926 for Finansaaret 1927—28, blev forelagt med en Udgifts- sum — jeg holder mig kun til Udgiftssiden, det gør jeg udtrykkeligt opmærksom paa — paa 340 Mill. Kr. Nu vil jeg tro, at man i Almindelighed vil kunne sige, at dette Bud- get i Virkeligheden ikke behøvede at for- højes ved Forhandlingerne her i Rigsdagen, fordi det var et Budget, der gik ind i et Nedgangsjaar, det vilde i sig selv efter min Anskuelse holde ved de 340 Millioner. Men lad os sige, at der skulde et Par Millioner til under Behandlingen i Rigsdagen, fordi der var et eller andet at rette paa det, saa vi var kommet op paa 342 Millioner — det er ikke en Million eller to mere, det kommer